

Дело C-558/19

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

23 юли 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Tribunalul Cluj (Румъния)

Дата на акта за преюдициално запитване:

3 юли 2019 г.

Жалбоподател:

Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj

Ответник:

Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

[...]

TRIBUNALUL CLUJ [Окръжен съд Клуж]

SECȚIA MIXTĂ DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL, DE

CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE (Отделение по административни, данъчни, трудови и осигурителни спорове))

[...]

В открито заседание на 3 юли 2018 г.

[...]

В регистъра на съда е заведено дело по административни и данъчни въпроси между жалбоподателя IMPRESA PIZZAROTTI & C SPA ITALIA SUCURSALA CLUJ (предприятие PIZZAROTTI & C SPA ИТАЛИЯ, клон Клуж) и ответника AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ – DIRECȚIA GENERALĂ DE ADMINISTRARE A MARILOR CONTRIBUABILI (Национална агенция за данъчна администрация –

Генерална дирекция за големите данъкоплатци) с предмет жалба срещу административен данъчен акт

[...]

[...] На 2 юли 2018 г. жалбоподателят представя по делото становище по възражението на ответника, който се противопоставя на искането му за отправяне на преюдициално запитване до Съда на ЕС.

След като се запознава със становището на ответника, [жалбоподателят] отбелязва, че е преформулирал въпроса си в смисъл дали разпоредбите на член 11, параграф 2 и на член 29, параграф 3 от Codul fiscal (Данъчен кодекс) ако се тълкуват по начина, по който ги тълкува данъчният орган, не нарушават членове 49 ДФЕС и 63 ДФЕС [...], доколкото този орган приема, че трансферът на парични средства между дъщерно дружество, установено в една държава членка, и дружеството майка, установено в друга държава членка, представлява операция, по отношение на която следва да се приложат нормите относно цените за трансферите.

СЪДЪТ

След като обсъди материалите по делото във връзка с искането за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз, прие следното:

1. Обстоятелства по делото. Процесуална рамка. Обстоятелства в основата на спора

Съдът е сезиран като първа инстанция с искане за отмяна на Решение [...] от 23 ноември 2017 г. постановено по жалба по административен ред срещу акт за установяване на данъчно задължение [...] от 20 септември 2017 г. [...] [и за отмяна на] Решение за установяване на данъчно задължение [...] от 20 септември 2017 г., прието от Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Генерална дирекция за големите данъкоплатци) с което жалбоподателят е обложен с допълнителен данък върху оборота в размер на 297 141,92 румънски леи (RON) върху допълнителна данъчна основа в размер на 1 857 137 румънски леи (RON). [ориг. 1]

Установява се, че в резултат на данъчна ревизия във връзка с корпоративния данък за периода 29 юли 2016 г.—11 септември 2017 г. извършена от Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili (отдел за данъчен контрол на Генерална дирекция големи данъкоплатци) е изготвен акт за данъчна ревизия от [...] 20 септември 2017 г., въз основа на който е изготвен акт за установяване на данъчно задължение от [...] 20 септември 2017 г., с който на дружеството жалбоподател са наложени допълнителни данъчни задължения в размер на 297 141,92 RON и е определена по-висока данъчна основа, увеличена с 1 857 137 RON.

При данъчната ревизия е установено, че [...] дружеството жалбоподател Impresa Pizzarotti&C SPA Italia Sucursala Cluj, като кредитодател е сключило два договора за кредит с SC Impresa Pizzarotti&C SPA Italia, кредитополучател, като предмет на договора от [...] 6 февруари 2012 г. е кредит в размер на 11 400 000 EUR, а на договора от [...] 9 март 2012 г. кредит в размер на 2 300 000 EUR. Тези суми са отпуснати под формата на кредит, първоначално за срок от една година, с възможност за продължаване на този срок с допълнение към договора. В договорите за кредит няма никаква клауза за начисляване на лихва в полза на жалбоподателя. Дължимата сума към 1 януари 2013 г. е 11 250 000 EUR. Сумите по двата кредита са изплатени напълно на 9 април 2014 г.

Въз основа на тези съображения и с оглед на член 11, параграф 2 и член 29, параграф 3 от Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (Закон № 571/2003 за Данъчния кодекс) органите за данъчен контрол приемат, че дружеството жалбоподател е субект, свързан с дружеството майка, че отпуснатите кредити представляват трансфери, които е трябвало да бъдат направени по пазарни цени, съобразени със средната ставка на лихвения процент на Băncii Naționale a României (Националната банка на Румъния) и поради това следва да бъде заплатен допълнителен данък в размер на 297 141,92 леи и да бъде определена допълнителна данъчна основа в размер на 1 857 137 леи.

С Решение № 114/23.11.2017 г. на Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Генерална дирекция големи данъкоплатци) жалбата по административен ред, подадена от жалбоподателя срещу спорния данък, е отхвърлена като неоснователна и на 15 декември 2017 г. в регистъра на съда е заведена жалбата по съдебен ред срещу решението на данъчния орган.

Жалбоподателят твърди, че законите разпоредби, на които се позовава данъчният орган, противоречат на членове 49 и 63 ДФЕС, тъй като предвиждат, че трансферите на парични средства между местно дъщерно дружество в една държава членка, и дружество майка, местно лице в друга държава членка, представляват трансакции, по отношение на които могат да се прилагат нормите във връзка с трансферите, при положение че тези норми не са приложими в случаите, когато дъщерно дружество и дружество майка се намират на територията на една и съща държава членка.

В заключение жалбоподателят приема, че с действията си данъчните органи нарушават европейските норми.

2. *От правна страна:*

Съдът приема, че правният проблем, предмет на разглеждане в съдебното административно производство, е свързан със законосъобразността на административните данъчни актове, с които се определя корпоративният данък на дружествата за операциите по трансфер на финансови средства

между дъщерно дружество и дружество майка, когато те се намират на територията на различни държави членки.

В този контекст е необходимо да се установи дали този начин на определяне на задължението за заплащане на данъка представлява правилно прилагане на правото на Европейския съюз по смисъла на разпоредбите на членове 49 и 63 ДФЕС.

3. Като разгледа искането за отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз, настоящият състав намира, че за правилното решаване на спора, предмет на жалбата, [...], е необходимо да бъде сезиран Съдът на Европейския съюз, за да отговори на принципния въпрос поставен в преюдициалното запитване. [ориг. 2]

4. [...]

5. *Релевантните правни разпоредби и съдебна практика*

I. *Приложими по делото разпоредби на националното право:*

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (Закон 571/2003 за Данъчния кодекс)

– Член 7– Определения на общите термини

(1) *По смисъла на настоящия кодекс, с изключение на дял VI, изброените термини и изрази имат следното значение:*

[...]

20. „лице“: всяко физическо или юридическо лице;

21. *свързани лица: едно лице е свързано с друго, когато отношенията между тях отговарят поне на едно от следните условия:*

[...]

с) *юридическо лице е свързано с друго такова, ако поне:*

(i) *първото юридическо лице пряко или косвено, включително чрез свързани лица притежава поне 25 % от стойността или от дяловите участия или от правата на глас в другото юридическо лице или ако го контролира;*

(ii) *второто юридическо лице пряко или косвено, включително чрез свързани лица притежава поне 25 % от стойността или от дяловите участия или от правата на глас в другото юридическо лице;*

(iii) трето юридическо лице пряко или косвено, включително чрез свързани лица притежава поне 25 % от стойността или от дяловите участия или от правата на глас както в първото, така и във второто юридическо лице.

[...]

32. трансфер – всяка продажба, цесия, отчуждаване на право на собственост, замяна на право на собственост с услуги или с друго право на собственост, както и прехвърляне на цялото имущество при условията на доверителна собственост по смисъла на Гражданския кодекс.

член [11] – Специални разпоредби за прилагане на Данъчния кодекс

(2) При сделка между румънски граждани и свързани лица, които не са установени в Румъния, както и между свързани лица, румънски граждани, данъчните органи могат да променят размера на приходите или на разходите на всяко от лицата, доколкото е необходимо, за да се вземе предвид пазарната цена на стоките или услугите, предмет на сделката. За определянето на пазарната цена на сделките между свързани лица се използва най-подходящият от следните методи: [...]

– член 29 – Доходи от постоянен обект

(3) Облагаемата печалба от постоянен обект се определя като той се третира като отделен субект и за да се установи пазарната цена на сделка между чуждестранно юридическо лице и неговия постоянен обект се прилагат нормите относно цените за прехвърлянето. Когато постоянният обект не разполага с фактура за разходите, които му е определило централното управление, другите доказателствени документи трябва да съдържат елементи, доказващи действителното понасяне на разходите и основателното възлагане на тези разходи на постоянния обект, като се прилагат нормите за цените при прехвърляне.

II. Право на Европейския съюз

Договор за функционирането на Европейския съюз

Член 49

(предишен член 43 ДЕО)

В рамките на следващите разпоредби ограниченията върху свободата на установяване на граждани на държава членка на територията на друга държава членка се забраняват. Тази забрана се прилага също и по отношение на ограниченията за създаване на търговски представителства, клонове или дъщерни дружества от граждани на всяка държава членка, установили се на територията на друга държава членка.

Свободата на установяване включва правото на достъп до и упражняване на дейност като самостоятелно заето лице, както и да се създават и ръководят предприятия, в частност дружества по смисъла на член 54, втора алинея при условията, определени от правото на държавата, където се извършва установяването за нейните собствени граждани, при спазването на разпоредбите на главата относно капиталите.

Член 63

(предишен член 56 ДЕО)

(1) В рамките на разпоредбите на настоящата глава, всички ограничения върху движението на капитали между държавите членки и между държавите членки и трети страни се забраняват.

(2) В рамките на разпоредбите на настоящата глава всички ограничения върху плащанията между държавите членки и между държавите членки и трети страни се забраняват.

6. Мотиви на запитващата юрисдикция за отправяне на преюдициалното запитване:

[...]

В настоящия случай от съда се иска да провери законосъобразността на актовете на данъчния орган, с които в тежест на жалбоподателя са установени допълнителни данъчни задължения под формата на данък върху приходите на дружеството поради факта, че то е прехвърлило парични средства на дружеството майка в Италия и данъчният орган е приел, че с оглед на посочената по-горе национална правна уредба тези сделки трябва да се считат за сделки между свързани лица, по отношение на които се прилагат нормите относно цените за прехвърлянето. Данъчните органи са решили да процедурат по този начин, тъй като член 11, параграф 2 от Codul fiscal (Данъчен кодекс), цитиран по-горе, предвижда, че по отношение на сделките между румънски граждани и лица, които не са установени в Румъния, се прилагат нормите относно цените за прехвърляне и понятието „румънски гражданин“ включва дъщерното дружество, което в светлината на член 29 параграф 3 от Codul fiscal (Данъчен кодекс) представлява постоянен обект на лице, което не е установено в Румъния.

Когато обаче такива сделки се извършват между дъщерно дружество и дружество майка в Румъния не би могло те да бъдат квалифицирани като сделки, по отношение на които се прилагат нормите относно цените за прехвърлянето, тъй като по смисъла на Codul fiscal (Данъчен кодекс) дъщерните дружества не се считат за отделни субекти, когато не са постоянен обект на чуждестранно юридическо лице.

Съдът счита, че в разглеждания по настоящото дело случай е ограничено правото на установяване по член 49 ДФЕС, тъй като трансферите на ликвидни средства между местно дъщерно дружество в една държава членка и чуждестранното [ориг. 4] дружество майка се осъществяват при условия, които ги правят по-скъпи от същия вид трансфери между дъщерно дружество и дружество майка, намиращи се в една и съща държава членка.

С оглед на всички тези съображения, като се има предвид, че Съдът на Европейския съюз не се е произнасял по този въпрос и че в конкретния случай спорът следва да бъде решен в първоинстанционно производство и като се имат предвид разпоредбите на член 267 от ДФЕС, съдебният състав прецени, че е необходимо да бъде сезиран Съдът [...].

[...]

ПО ИЗЛОЖЕНИТЕ СЪОБРАЖЕНИЯ

В ИМЕТО НА ЗАКОНА

ОПРЕДЕЛИ

На основание разпоредбите на член 276 ДФЕС отправя до Съда на Европейския съюз следния преюдициален въпрос:

Противоречи ли на членове 49 и 63 от Договора за функционирането на Европейския съюз национална правна уредба като разглежданата в настоящото производство [член 11, параграф 2 и член 29, параграф 3 от Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (Закон № 57/2003 за Данъчния кодекс)], в която е предвидена възможност за промяна на квалификацията на банков трансфер на парични средства от местно дъщерно дружество в една държава членка на дружеството майка, местно лице в друга държава членка, като сделка, от която се получават приходи, в резултат на което възниква задължение за прилагане на нормите относно цените за трансфер, докато ако същата сделка се осъществява между дъщерно дружество и дружество майка в една и съща държава членка, не би могло сделката да се преквалифицира по същия начин и не биха били приложени нормите за цените при трансфер?

[...]